

וְשִׁבְתָּה הָאָרֶץ שָׁבַת לָהּ,
שָׁבַת לָהּ מִמְּשָׁה. עַד פָּתָח
רַبִּי אֵלֹעֲזֶר, (שְׁמוֹת כא) כִּי תְּקִנָּה
עַבְדִּי עַבְרִי שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וְגַוּ. מִשּׁוּם שְׁפֵל בֶּן יִשְׂרָאֵל
שְׁגַמְול, שִׁישׁ בּוֹ רַשְׁם קְדוּשָׁה,
יָשׁ לֹו מִנוֹחָה בְּשִׁמְטָה, שְׁהָרִ
שְׁלוֹ הִיא אָוֹתָה שִׁמְטָה, לִנוֹחָה
בָּה. וּזֹו נִקְרָאת שָׁבַת הָאָרֶץ,
וְדֹאי חִרּוֹת יִשְׁבַּת בָּה. מִנוֹחָה
בָּה. כְּמוֹ שָׁבַת הִיא מִנוֹחָה
הַכָּל, כִּי גַם הַשִּׁמְטָה הִיא
מִנוֹחָה הַכָּל, מִנוֹחָה הִיא שֶׁל
רוּחַ וְגּוֹתָה.

בָּא רָאָה, הִיא הִיא מִנוֹחָה
הַעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים. מִשּׁוּם
כֵּה, הִיא עַלְיוֹנָה, הִיא תְּחִתּוֹנָה.
מִנוֹחָה הַעֲלִיוֹנִים, מִנוֹחָה
הַתְּחִתּוֹנִים. הִיא עַלְיוֹנָה, שְׁבַע
שָׁנִים שְׁבַע פְּעֻמִּים. הִיא
תְּחִתּוֹנָה שְׁבַע שָׁנִים בְּלִבְדֵּן.
זֹו שִׁמְטָה, זֹה יַוְבֵּל.

וְכָשְׁמַסְתְּפָלִים בְּדָבָרים
הַכָּל אֶחָד. מִשּׁוּם כֵּה וְשִׁבְתָּה
הָאָרֶץ, בָּאָוֹתָה מִנוֹחָה הָאָרֶץ
חַנְמָ. חַנְמָ, מַהוּ חַנְמָ. דְּלָא יַהְבֵּן לְמִאִירָה כְּלָום.

צְרִיכִים הַעֲבָדִים מִנוֹחָה. וּמִשּׁוּם כֵּה, וּבְשִׁבְיעִיתָה יֵצֵא לְחַפְשֵׁי
חַנְמָ. חַנְמָ, מַהוּ חַנְמָ. דְּלָא יַהְבֵּן לְמִאִירָה כְּלָום.
נוֹתֵן לְאָדוֹנוֹ כְּלָום.

מקור המאמר בזוהר פרשת בחר דף קח ע"א
סוד יציאת עבד עברי בשבעית

וְשִׁבְתָּה הָאָרֶץ שָׁבַת לִי', שָׁבַת לִי' מִפְּשָׁע. הַזּוּ
פָּתָח רַבִּי אֵלֹעֲזֶר, (שמות כא) כִּי תְּקִנָּה עַבְדִּי
עַבְרִי שְׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וְגַוּ. בְּגִין דְּכָל בֶּן יִשְׂרָאֵל
הַאֲתָּגָר, דָּאָתָּה בֵּיהֶן רְשִׁימָא קְדִישָׁא, אָתָּה לִיהֶן
נִיְחָא בְּשִׁמְטָה. דְּהָא דִילִיהֶן הַזָּהָא שִׁמְטָה,
לְנִיְחָא בֵּיהֶן. וְדֹא אֲקָרֵי שָׁבַת הָאָרֶץ, וְדֹאי חִירּוֹ
אָתָּה בָּה. נִיְחָא בָּה, בָּמָה דְּשִׁבְתָּה נִיְחָא הַזָּהָא
דְּכָלָא, הַכִּי נִמְיָה שִׁמְטָה נִיְחָא דְּכָלָא, נִיְחָא הַזָּהָא
דָּרוֹחָא וְגַוְפָּא.

תָּא חִזּוּ, הִיא נִיְחָא הַזָּהָא דְּעַלְמָא וְתָתָאִי. בְּגִין
כֵּה, הִיא עַלְמָה, הִיא תָּתָּהָא. נִיְחָא דְּעַלְמָאִין,
נִיְחָא דְּתָתָאִין. הִיא עַלְמָה, שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע
פְּעֻמִּים. הִיא תָּתָּהָא, שְׁבַע שָׁנִים בְּלִחוּדִיהֶן. דֹא
שִׁמְטָה, וְדֹא יוּבָלָא.

וּכְדִּינְמַסְתְּפָלִין מַלְיָה כָּלָא חַד. בְּגִין כֵּה וְשִׁבְתָּה
הָאָרֶץ, בְּהַזָּהָא נִיְחָא דְּאָרְעָא, אַצְטְּרִיכָו
עַבְדִּין נִיְחָא. וּבְגִין כֵּה, וּבְשִׁבְיעִיתָה יֵצֵא לְחַפְשֵׁי
חַנְמָ. חַנְמָ, מַהוּ חַנְמָ. דְּלָא יַהְבֵּן לְמִאִירָה כְּלָום.
נוֹתֵן לְאָדוֹנוֹ כְּלָום.

אֵלָא דָא רְזָא, הֲכָא אַוְלִיפְנָא, בְּתִיב (במדבר יא) זכרנו את הדגה אשר נאל במצרים חם, שלא ברכה. דלא היה עלنا במצרים על דליילא. תא חזי, עבדין פטוריין מעול מלבותא דליילא, ועל דא פטוריין מן המצוות. מאי על מלכות שמים. אלא, בהאי תורה דיבין עלייה על בקדמיתה, בגין לאפקא מגיה טב לעלמא. ואי לא קביל עלייה ההוא על, לא עbid מדוי. הבי נמי אצטريك לייה לבר נש לקבלא עלייה על בקדמיתה, ולבתר דיפלה ביה בכל מה דאצטريك. ואי לא קביל עלייהhai בקדמיתה, לא ייכל למפלחה. הדא הוא דכתיב, (תהלים ב) עבדו את יי' ביראה.

את זה בהתחלת לא יכול לעמוד. זהו שפתות, (תהלים ב) עבדו שצירה. ואם לא קיבל עליו את זה בהתחלת, ולאחר מכן יקבל עליו כל מה את ה' ביראה.

ספר אור הזהר תפרא ישועת ישראל

יש לחקר מידע ספר הזהר הקדוש לא נתגלה בהורות הראשונים, ואיך נתגלה אחר פן בהורות הגורעים מהם וכו', אבל אחר שעבר אלף שנים מהחרבו שנשלמו שנת ד' אלפיים תחכ"ח או היה יכול לבוא, ובטענותינו הרבה אשთהי, וזה חטא נסף לבכל, ובפרט על כל חטאים וחלול שמו יתברך ותזרתו ונתגבר על השיר הרע מאד, nun כבר נתברר ברבה, ועתה הבירה ברגלים, וכן שבתוב: בעקבות משיחא חצפה יסנא, שהוא התאוות שמתגברת בראותו כי בלה אלה רעה, וכן שבאך באך ובינו הארי זכר צדיק לברכה, ומתגברות להחטיא, אבל בשל כתה בענין הרעות ותקפי הארץ, כי כבר הבהיר הרבה בבוד הארי זכר צדיק לברכה, ולכן סמוך להורות שאחר האלף שנה מהחרבו נתגלה אור הזהר להגן על הדורות, ושם נוגה לעסוק בסתרי תורה ברת מה לעשות, בנסיבות זה תפרא יישע ישועת ישראל. (חיד' א' מערבת יהודים א' ר' ט) מהרבי שמעון בן יוחאי ואילך התחיל להתנויצין שני אלף ימות המשית, ומהבעל שם טוב ואילך התחיל להתנויצין התגלות המשית. (ובי ישראל דוב מילעדי, שאירית ישראל שער ההתקשרות, דר י' ב' טור ד')

ו על ידי הזהר יתבטלו כל הקליפות

וזהו דרש הרש משה, הינו בשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה), ואתה דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וירש מה שירש בבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, והוא שוף, הינו שיתבטלו כל הקליפות ומילא היה הוגלה שלמה במהר בימינו אמן סלה ועד. (rangle מהנה אפרים, פרשת שמיני)

אלא סוד זה כאן למדנו, כתוב (במדבר יא) זכרנו את הדגה אשר נאל במצרים חם, בלי ברכה. שלא היה עליינו במצרים העל שלמעלה. בא וראה, עבדים פטוריים מעל המלכות שלמעלה, וכלנו פטוריים מן המצוות. מה זה על מלכותיהם? אלא כאותו שור שנונתנים עלייו על להתחלת כדי להוציא ממנה טוב לעולם. ואם לא מקבל עליו אותו על, לא עשה דבר. כה גם צריך לאדם לקבל עליו על להתחלת, ולאחר מכן שייעבד בו בכל מה שצירה. ואם לא יקבל עליו כל מה את ה' ביראה.